

2014. április 31.

HÚSVÉT

ÉVFOLYAM
II. SZÁM

CEGLÉD-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUSOK HÍRLEVELE

Még Norman Borlaug-nak is szüksége van megváltóra

“Isten, a bűntelen Jézusban magára vette bűneinket, hogy mi Krisztus által elfogadhatóvá váljunk Isten számára.”

(2 Korinthus 5:21 -szabad fordítás)

Ha rákeresnél a Google-ben erre a kérdésre: “Ki mentette meg a legtöbb emberi életet a történelem folyamán?”, egy olyan nevet olvasnál válaszként, akiről még valószínűleg soha nem hallottál. Amikor 2009-ben 95 évesen elhunyt Norman Borlaug, a világ nem nagyon figyelt fel, habár azon hét ember egyike volt, aki megnyerte a Nobel Békédíjat, a Kongresszusi Arany Medált, és az Elnöki Szabadság Medált is.

Ki volt Norman Borlaug? Egy mezőgazdasági kutató volt, aki feltalálta a magas hozamú, aszály- és betegségtűrő gabonát, amivel a 20. században több mint 1 milliárd embert mentett meg az éhhaláltól. Norman Borlaug előtt sok országban például Kínában, Indiában és Pakisztánban minden egyes évben éhínség tombolt. Ma ezek az országok élelmiszert exportálnak a Borlaug által kifejlesztett gabona miatt.

Borlaug keresztyén volt, valamint egy evangéliumi protestáns gyülekezet élethosszig tartó tagja is. Valójában hite volt a mozgatórugója az összes tudományos erőfeszítésének. Amikor megkapta a Nobel Díjat, Ézsaiás könyvéből idézett, mely kifejezte motivációjának forrását.

Borlaug egy igazán nagy ember volt, egy igazi hős. Azonban ha megkérdezted volna: “Te vagy a világ megváltója?” akkor “nem”-et válaszolt volna.

Még egy olyan embernek, mint Norman Borlaug is szüksége van egy Megváltóra.

Éppen ezért “Isten, a bűntelen Jézusban magára vette bűneinket, hogy mi Krisztus által elfogadhatóvá váljunk Isten számára.” (2 Korinthus 5:21 -szabad fordítás)

Ez az igazi nagy csere, barátaim. Isten elveszi az összes szemetet az életedből, minden kicsinyességedet, egódat, minden haragodat, az összes irigységedet és pletykádat, az összes gondolatot, tetteket és szavakat, melyeket valaha kimondtál és gonoszak voltak, majd ezeket mind magára veszi, hogy neked már ne kelljen fizetned a bűneidért. Jézus tökéletessége téged is betakar, így beléphetsz Isten tökéletes helyére, a Mennybe.

Micsoda ajánlat! Ezt hívjuk kegyelemnek, és ez az egyetlen út, amin valaha is bejuthatsz a Mennysországba - elfogadva Isten kegyelem-ajándékát Fiában, Jézus Krisztusban.

(Daily Hope by Rick Warren)

„Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadulás forrásaiból.”
Ézs.12,3.

Félig meddig viccelődve magamban, legbelül azonban csendesen megbújik egy kis valódi kétség, amikor elgondolkodom egy-egy nagyobb ünnephez érve, hogy vajon eljönnek-e? Mármint az emberek a templomba? Persze aztán elhessegetem magamtól a gondolatokat. Butaság, miért ne jönnének el? Persze ott van a figyelmeztető kérdés Jézus ajkán, hogy ha visszajön majd, akkor talál e hitet a földön? (Lk. 18-8)

Növekvő gyülekezetek, és halódó közösségek. Vizsgálódik az ember, különösen ha lelkipásztor. Hol növekszik egy keresztyén gyülekezet, és hol nem. És miért? Aztán azon kapom magam, hogy már megint húsvét, és hogy vajon nem lesz e unalmas újra arról beszélni, amiről a tavaly, tavalyelőtt, vagy azelőtt? Lehet egyáltalán mást mondani? Máshogy lehet, de mást? Sok töprengés után aztán rádöbbenek: de hát ez még csak a 17-ik húsvéti szolgálatom. Csak 17! Rengeteg dolgot nem mondtam még el!

És hányan nem hallották még azt amit nem mondtunk mi lelkipásztorok még el! Majd hét ezer református van Cegléden. A templomokban ilyenkor maximum hét-nyolc százan vannak (a három reformátusban egyszerre). A többiek valahol máshol. No igen, van második nap is Istentisztelet, és van máshol is Istentisztelet. Oda, és akkor is el lehet menni, így lehet hogy nem annyira alulreprezentált a mi kis egyházunk.

Ilyen, és ehhez hasonló gondolatok száguldoznak a fejemben hol örömmel, hol kérdések és kétségek között a Húsvéthoz közeledve, s már-már kezdtem aggodni, hogy ebből a kavalkádból az Úr hogy fog kirángatni, amikor rádöbbsenem arra, hogy tulajdonképpen a legjobb úton járunk. Hiszen maga a kétezer

éves történet is így zajlott le, majd azt követően is hol kicsiben, hol nagyban. Hol kisebb időperiódusokban, hol nagyobbakban: mindig ez történik. Amikor Jézus virágvasárnap bevonul Jeruzsálembe, akkor sokan dicsőítik. Majd sokan hallgatják. A legbensőségesebb helyzet talán a nagycsütörtöki vacsora, aztán jön a passió, amikor csak nagyon kevesen maradnak Jézus mellett. Ezt követően a feltámadás történéseit kevesen látják, de egyre többen lesznek. Pál azt írja, hogy több mint ötszáz embernek megjelent a feltámadott Úr (1Kor. 15,5-8).

Kicsiben ma, itt is lejátszódik a Húsvét újra. Kisebben mint a világtörténelem, de számunkra sokkal nagyobb jelentőségűen.

Ha rájövünk, hogy „nem rólunk van szó”, ha elhisszük, amit Ő mondott, akkor megtörténhet velünk is ugyanaz, ami több mint kétezer évvel ezelőtt ott a közel keleten megtörtént először egy kisebb csapat emberrel, majd az egész várossal, országgal, és végül az egész kontinenssel.

Először mi magunk jutunk válaszokhoz, kapunk hitet, reményt, szeretetet. „Feltámadhatunk, ha vele együtt meghaltunk”(2Tim. 2,11). Majd rajtunk keresztül szeretteink, majd rokonaink és végül az egész család, város, ország és kontinens.... Ha időközben Ő VISZ-SZA NEM JÖN...

Ez még nem a vége! A megváltásra mindenkinek szüksége van, és ha elég meggyőzően munkálja ennek jeleit az életünkben a jelenlévő Úr, akkor az majd azok számára is láthatóvá, kívánatosá, élhetővé válik, akik eddig még nem értették, sőt nem kívánták. És akkor „fáltámadt a mi Életünk”, vagyis érezhetően jó lesz keresztyénnek lenni.

Hánka Levente

Halálból Élet, Feltámadás, Új ember, Újjászületett ember.

Az Atyának mindent felülmúló szeretete a Megváltás művét elvégző Fiú, Jézus Krisztus. Az

TARTALOM	
Halálból Élet	2
Mi lesz a lelkeddel	3
A Krisztus kereszttje	4
A békeesség	5
Gyereksarok	6
Szívünk szomjúsága	8
Nagycsütörtök	9
Pótvizsga szeretetből	10
Krisztus átokká lett értünk	10
UTÓREZGÉS	11

Igaz Isten a legnagyobb gyötrelmet szenvedte el értünk a kereszten!

*Megváltás:
Miből? Miért?*

Miből? A bűn, a halál, a Sátán rabságából.

Miért? S Z E - R E T E T B Ő L.

Isten a saját képmására, jónak teremtette

az embert és az Édenkertbe helyezte, minden széppel és jóval ellátva őt. Élő, szeretetkapcsolatban volt vele, hús alkonyatkor együtt sétáltak beszélgetve.

Isten mindent az embernek adott. A Földet, minden csodálatos teremtményével együtt.

Az Édenben csak egy fa volt tiltott előtte, a „Jó és rossz tudásának fája”. De az ember kíváncsi volt.

Más teremtmény is volt abban a kertben, a Gonosz, a Sátán, de úgy tett, mintha nem is lenne, álcázta magát: „kígyó bőrébe” bújt. Meglátogatta az embert kígyó képében a Sátán és megkérdezte Évát: „csakugyan azt mondta az Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehettek gyümölcsöt”? Ő válaszolt: "minden fáról ehetünk, csak a középén lévőről nem, mert ha eszünk róla meghalunk"...

- DEHOGY haltok meg, - mondta a gonosz, csak olyan okosak lesztek, mint az Isten. És Éva vett a fáról és férjének-Ádámnak is adott. A teremtett-ember ENGEDETLENNÉ vált az Istenhez! Nem Istenre, hanem a Sátánra hallgatott- Ezzel "átadta, a neki szánt földet és utódait, az emberiséget".

Az ember bűnre-hajló természetűvé vált! Elvesztette istenképűségét. Ádám nemzetsége, mi is, bűnre hajló természettel születünk. Az ember kiűzetett az Édenből, elbukott, az egész emberiséget magával rántva. Isten nagyon megszorodott, de büntetést rótt a kígyóra, hogy a hasán csússzon és port egyen! Évára, hogy fájdalommal szülje gyermekét. Ádámra, hogy verejtéssel szerezze meg kenyerét.

De Isten a SZERETET, és már a teremtés előtt tervet készített az ember megmentésére Fiában, Jézus Krisztusban.

János 3:16. *"Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!"*

És amikor „betelt” az idő, Isten elküldte fiát a földre egy szűz leányhoz, Máriához, akitől megszületett, és egy emberi életet élt a földön Jézusban az Isten, aki a Teremtő. 30 évesen kezdte megváltó munkáját, amit rábízott az Atya. Állandó kapcsolatban volt az Atyával és mindig engedelmes volt, egészen a halálig, a kereszt halálig. Jézus tanított, gyógyított, halottakat támasztott fel, étellel megelégtet sokakat. Mindenkihez jó volt, tömegek mentek utána, hogy hallhassák testet-lelket gyógyító szavát. A Gonosz, állandóan kísértette, mert meg akarta akadályozni az ember megváltását! De Jézus a 'Szellem kardjával', az Igével, kivédte a Sátán minden támadását.

Jézus tudatában volt annak, hogy azért jött a földre emberi testben, hogy a bűnös embert megváltsa, hogy magára vegye az emberiség bűnét, hogy életét adja a bűnös emberiségért, eleget téve ezzel a BŰN kiegyenlítésére. Visszavezette az emberiséget az atyai házhoz. Mert a bűn nem maradhat büntetés nélkül és az ember bűnét, csak ember egyenlítheti ki, de büntelen ember! Amilyen az emberek között nem található. Azért testesült meg az Ember-Fia, Isten-Fia, lett emberré, Isten-emberré, hogy a Sátán munkáját lerontsa, hogy magára vállalhassa az ember bűnét és szenvedve életét adja, hogy az ember szabaddá váljon a bűntől.

A Teremtő, életét adta az emberért, a teremtményéért. A teremtmény megölte Teremtőjét, keresztre feszítve Őt! Jézustól nem lehetett elvenni életét, hiszen Ő Isten, Ő maga az Élet! Ő az Atya terve szerint önként adta át az életét, önként tette le az életét, amikor azt mondta: *ELVÉGEZTETETT!* - „hogy három nap múlva feltámadva újra felvegye azt, de már az ember életével együtt! Így lehetünk az "Úrban"...

Az Atya a feltámadás tényével igazolta Krisztus MEGVÁLTÁSÁNAK tényét, igazát! Tehát az Úr Jézus Krisztusban új életet kaptunk, bűnünket eltörölve, hogy új, Istennek tetsző életet éljünk. Most Ő, az Atya jobbján értünk imádkozik, közben jár értünk, hogy mi is meghalljuk az Ő hívását, elfogadjuk AJÁNDÉKÁT, a MEGVÁLTÁST!

Máté 11: 28.-ban mondja: *"Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek."*

Halljuk hát meg kedves testvéreim az Úrban, és jöjjünk Őhozzá!

JÁNOS 11:25: "Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is él."

ÁMEN

SZABÓNÉ KIRÁLY ÉVA

Peczníky Pál: Mi lesz a lelkeddel!

Lelki hírnök vagyok, nem világi szónok,
nem múltó testedhez, a lelkedhez szólok.
Isten ajándéka, minden ember lelke,
ezért itt a földön, nincs maradónak telke.
Tested, a lelkednek, csak bomló ruhája,
leveted, itt hagyod, nincs szükséged rája.
Mégis dédelgeted, mégis pátyolgatod,
pedig a halálban, azt végleg itt hagyod.
De mi lesz lelkeddel? Kedves útitársam.
Lelked új testet kap, a feltámadásban!
S ha, haláloed előtt, nem törődtél vele,
úgy, sötétség hona lesz, lelked lakhelye.
Amíg szíved dobog, addig megteheted,

lelked ügyét: Jézus kezébe teheted.
Jöhetsz hozzá: mint vagy, lelkednek terhével,
megsemmisíti azt, büntörlő vérével!
Nincs többé akadály, Közted s Isten között,
Ha Megváltód Lelke, szívedbe költözött!
Urad: teérted is, meghalt a Golgotán,
s várja drága lelked, a földi lét után.
Bebizonyította, miként szeret téged,
Atyja országában, készít helyet, néked!
Csak egyet vár tőled, s az: javadra válik,
szeresd, kövessed őt híven, mindhalálig!

Celldőmők 2014. I. 7.

A 2014. évben a Konfirmációs Vizsga május 31-én szombaton délelőtt 10 órakor lesz a Gyülekezeti Házban. A Sikeres vizsgát tett fiataljaink június első vasárnapján tesznek majd fogadalmat a gyülekezet előtt. Az idén konfirmációra jelentkező fiatalok névsora:

Van der Burg Theodor, Gál Zoltán, Kerekes Bianka, Békési Robin, Kiss Eliza, Kiss Máté, Kovács Noémi, Lévai Anna, Misák Laura, Orosz Veronika, Szebeni Dávid, Szunyog Yvett, Tóth Ádám, Virágh Martin, Virágh Máté, Boda Bernadett, Kovács Orsolya.

A Krisztus keresztye

Böjt után megérkeztünk Húsvét ünnepéhez, ahol megemlékezünk arról, hogy a Megváltó legyőzte a halált. Ez egy igazán ünnepi, katartikus pillanat, a győzelem csodálatos érintése, és remény mindannyiunk számára. Mit jelent hát számunkra a kereszt, hogyan vezetheti utunk?

Urunk életében hosszú út vezetett a keresztyig. Mintha egész addigi földi életében erre készült volna, ezt látta volna maga előtt. Mióta tudhatta már, hogy mi vár rá? Mikortól látta előre és cipelte magával az elrendelt szenvedésének nyomasztó súlyát? Amikor a jövőt, az elvégzendőket maga elé tette, tulajdonképpen

már felvette a kereszt súlyát, és cipelte egészen a (kereszt)haláláig. Ez része volt annak a tervnek, hogy Jézusból a Betlehemben született (Isten)gyermekből megszülessen Krisztus, a Megváltó. A szenvedés, amit Ő is felvállalt, úgy tűnik, elkerülhetetlen része a megváltásnak. (Semmiképpen sem a céltalan szenvedésre gondolok itt, hanem a célok megvalósításához szükséges mértékű szenvedésre.)

A mindennapi életünkben is tudjuk, hogy lemondás, fájdalom, kitartás nélkül nincsen siker, és mindez igaz a krisztusi útra és személyes megváltásunkra is. A böjt útja, amellyel készülünk a győzelemre, nem más, mint a szenvedés útja. Lemondani a könnyű sikerekről, a biztos győzelmekről, a kényelemről. Kilépnünk a homeosztázisból, az egyensúlyból. Mi is megláthatjuk a saját keresztünket, mi is felvállalhatjuk a szenvedésünket. Mi is felvehetnénk a hátunkra, de nem szívesen tesszük. Mindjárt felveszem, csak... még elolvasom a híreket, megnézem az üzeneteket, hogy pihenjek már egy kicsit. Aztán, ha sokáig kerüljük a szenvedést, akkor látjuk, hogy a jövőben egyre nehezedik a kereszt, még kevésbé merjük rányitni a szemünket.

Hányszor mondjuk: „kit érdekel?“, szebb vagy csúnyább szavakkal. Nem akarunk tudni a keresztről, hogy elkerülhessük a szenvedést, és még egy napig megtarthassuk a nyugalunkat, vélt biztonságunkat. Aztán a halogatással a dolgok valahogy mindig rosszabbá válnak, a kapcsolatok repedeznek, őszinték is

*Tétován koppanó léptünk
Félve közelít Hozzád,
Dacoló megbánás szívünk,
Bűnünk haragvó óriás.*

*A kereszt tövében megállunk,
s végig nézünk e sötét világon,
arcunkat kezedbe temetve,
tesszük fel terhünk a keresztre.*

*A nagy körül kisebbek állnak,
vége sehol nincs a temetői tájnak.
Hátunkra vesszük végre e terhet,
kérhetünk Tőled még egy kegyelmet?*

*Csak egy kereszt él, a mienk pusztán fejfa,
a lélek hazatér, minden gondunk pelyva.*

egyre ritkábban vagyunk. Ott az életünk végén is nagyon magányosak (és felkészületlenek) leszünk. Pedig mi is látunk előre, ha nem is olyan messzire, mint a Krisztus, de részben látjuk, mit kellene tennünk. Tudjuk, mikor kellene inkább lemondani valamiről, hallgatás helyett megszólalni, vagy szólás helyett hallgatni, és a könnyű álmokat feladva izzadva megtenni valamit.

Úgy gondolom, mi hívő emberek már megláttuk a krisztusi keresztet, már megkaptuk az örömhírt, már csak egyetlen apró kellemetlenség vár ránk: felvenni a keresztet. Szerencsére nem a krisztusit, csak a sajátunkat, vállalva az életen át tartó súlyt, böjtöt és felkészülést. Már csak azt kell

megtudnunk mi is a mi keresztünk. Mi az életfeladatunk. A cél világos, az ige egyértelműen leírja, hogy milyenekké kell válnunk, Krisztus képére kell formálódnunk. A kiindulási pont

*Az első lépésnél megláttam keresztet,
a másodiknál meggyőzőtt hihetetlen
tettet,
a harmadiknál láttam magam az ige
tükrében,
negyedszerre megpihentem Isten te-
nyerében.*

már sokkal nehezebb kérdés: kik vagyunk most? Ez bizony nehezen megválaszolható kérdés. Igényel egy adag kíméletlen őszinteséget magunktól. A mi saját keresztünk tehát az a feladat lehet, hogy eljussunk jelenlegi önmagunk-

tól az ígére alapozott életig.

Kívánom mindenkinek, hogy életében egyszer lássa meg Krisztus keresztjét, és e felfoghatatlanul hatalmas kereszt fényében legyen ereje megkeresni és felemelni a sajátját.

Oláh Róbert

Nyári gyülekezeti tábor

NYÁRI GYÜLEKEZETI TÁBORUNK tervezett **időpontja és hossza módosult. Augusztus 1-től augusztus 3.-ig (három nap két éjszaka)**. Ez pénteki reggeli indulást, és vasárnap esti hazaérkezést jelent. A szálláshely visszajelzései alapján aki esetleg szeretne vasárnap este még ott aludni, ha előre jelzi megteheti. Ez esetben hétfőn utazhat haza. A szálláshely **Balatonszárszón lesz a az SDG konferenciaközpontban.**

Előrelátható költségek. **5.500,- Ft/fő/éj**, plusz úti költség, jelentkezés a lelkeszi hivatalban. Csütörtök reggel indulnánk és vasárnap este érkeznénk haza. Az

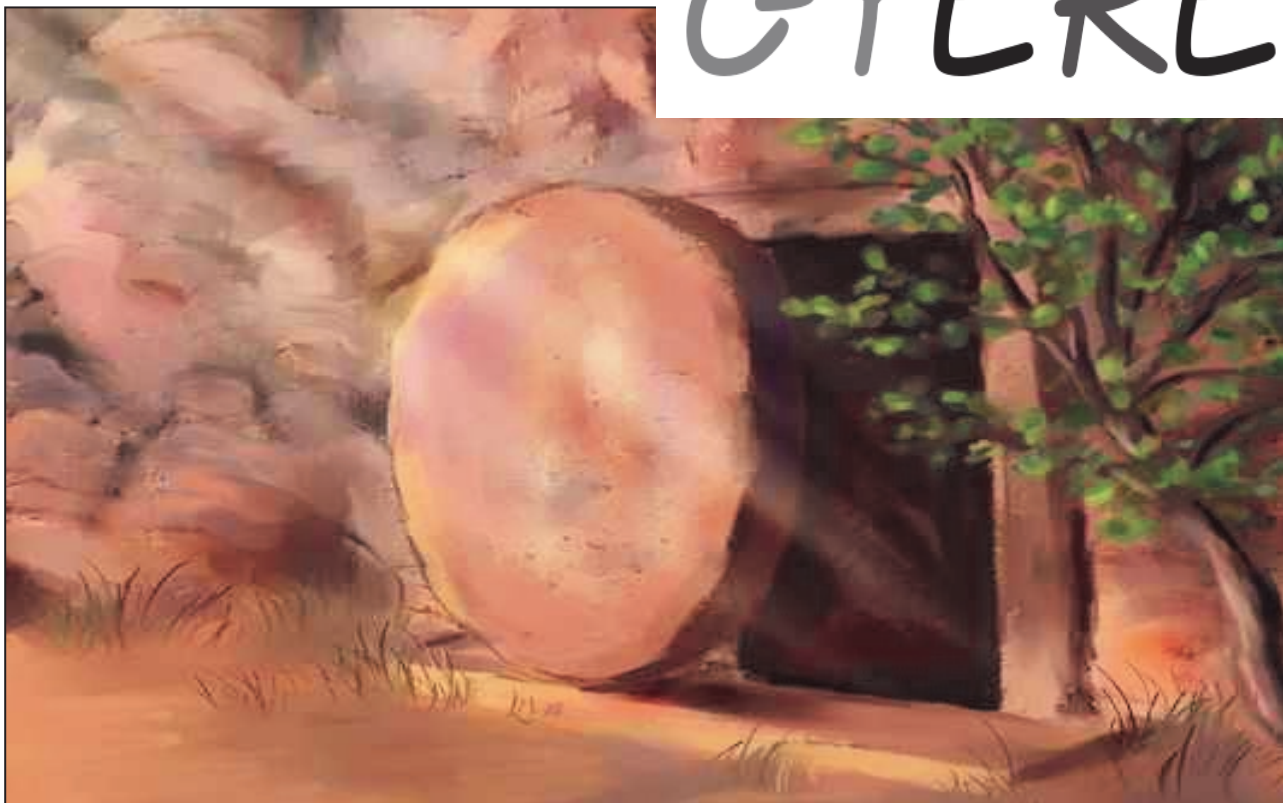
útiköltség az utazás módjának függvénye. **50 főre** foglaltunk szállást, amennyiben ennél a létszámnál maradunk, busszal is el tudunk menni. Lehetőségünk van létszámbővítésre, ebben az esetben az utazás módja változhat. A program tervezés alatt. Jelentkezési ív a lelkeszi hivatalban.

Előleg 5000. ft/fő.

Pénteken reggel lehetőleg korán indulnánk, Majd dél előtti érkezés Balatonszárszóra. Délelőtti séta, ismerkedés a környékkel. Délben ebéd, délután eligazítás, a program ismertetése. Minden nap ebéd, reggeli és vacsora a konferenciaközpont éttermében.

A hétvége témája a „Kapcsolat”. Kapcsolat Isten és ember között, házastársak között, családban szülő és gyermek között, gyülekezetben gyülekezeti tag és gyülekezeti tag között. Négy előadás: pénteken délután, szombaton délelőtti kettő, vasárnap délelőtti. Az előadások után megbeszélés. Azt követően szabadprogram. Szombaton délután szabadprogram. A közeli **Balaton parton** természetesen van fürdőzési lehetőség. Nagycsaládosok, illetve szociális alapon rászorulóknak kedvezményben részesülhetnek, amennyiben röviden megfogalmazva ez irányú kérésüket a gyülekezet missziói bizottságához intézet kérésükben megfogalmazzák. Gyülekezet így kívánja támogatni a Tábor. Amennyiben ilyen kérés nem érkezik, a tábor támogatásának összegét arányosan elosztjuk a résztvevők között.

GYEREK

Asszonyok indulnak a még sötét éjszakában a városból kifelé vezető úton. Köpenyükbe burkolóznak, mert hűvös van, csaknem fagy. Éjszaka nagyon lehűl a levegő Palesztinában. Az utcák kihaltak, rajtuk kívül senki sincs még ébren.

Útközben megbeszélik a legfontosabbakat. Az illatos kenőcsök, olajok már ott vannak náluk, de egy hatalmas gonddal kell szembenézniük. Egy sírhoz igyekeznek a város falán kívülre, ahová Jézust temették, és a bejáratát egy hatalmas malomkő nagyságú, faragott kővel zárták le. Ki fogja azt nekik elhengeríteni? Ha lenne ott egy férfi, talán a kertész, ő segíthetne ebben.

Közben felidézik az elmúlt napok eseményeit; hogyan fogták el a Mestert, hogyan hallgatták ki a főpapok, hogyan ítélte halálra Pilátus, hogyan vezették ki a Golgota nevű helyre, ahol keresztre feszítették. Ugy érzik, ezzel mindennek vége. Milyen jó volt együtt lenni Jézussal, hallgatni beszédét, látni csodás tetteit, gyógyításait! De most, hogy Jézus meghalt a kereszten, szétszóródik majd a kis tanítványsereg, akik Őt követték.

Amikor a sírhoz érnek, megtorpannak, rémület lesz úrrá rajtuk. A sziklasír bejáratától a nagy kő elhengerítve, s annak tetején egy fényes, ruhájú angyal ül. Ránézni is alig mernek, mert alakja, mint a villám, olyan vakítóan ragyogó. Az asszonyok szólni sem tudnak, benéznek a nyitott sírba, teljesen üresnek látják. Ekkor megszólal az angyal és biztatja őket: Ne féljete, mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincs itt, mert feltámadt, amint megmondta. Menjete el, és mondjátok meg a tanítványoknak, hogy a Mester él! Galileában találkozhattok vele, mert előttetek megy oda.

Az asszonyok azt sem tudták hirtelen ijedelmükben, hogyan is jöttek el a sírtól. Csak futottak, mintha üldöznék őket valaki. Rémület is volt bennük, de hatalmas öröm is. Hát él Jézus! Pedig ők is látták, amikor betették a sírba. Ha ezt nem látták volna, könnyebb lenne elhinni, hogy él. Egyik gondolatuk a má-

SAROK

Wollner Judit

sikat követte, és csak futottak a város felé.

Aztán hirtelen megtorpantak, mintha földbe gyökerezett volna a lábuk: szembe jött velük maga Jézus! Köszöntötte őket, az asszonyok pedig örömben leborultak Jézus lába elé. Jézus biztatta őket, elismételte, amit az angyal mondott, hogy a tanítványok Galileában találkozhatnak majd vele.

Hogy miként értek a tanítványokhoz az asszonyok, már nem is emlékeztek rá. De kimondhatatlanul boldogok voltak. Amilyen szomorúak és reménytelenek voltak a temetés után, annyira örültek most annak, hogy Jézus feltámadt és él. A szomorúság könnyei örömkönnyekké váltak.

Kedves Gyerekek!

A keresztyének legnagyobb ünnepe a Húsvét. Örvendjünk együtt Urunk feltámadásának a szép huszita énekkel!

1. Ör - ven - dezz, ör - ven - dezz, min - den nép,
Vidd a hirt, vidd a hirt szer - te szét:
Jé - zus le - győz - te a si - rok éj - je - lát.

2. Sziklakő, sziklakő nincsen ott,
Szólanak, szólanak angyalok:
Húsvét hajnalán Jézus feltámadott!

3. Él az Úr, él az Úr, mit se félj!
Benne higgy, benne higgy, jót remélj:
Jézust meglátja mind, aki hitben él!

4. Mondjunk hát, mondjunk hát éneket,
Hirdessék, hirdessék mindenek:
Jézus által nyerünk örökéletet!

Szívünk szomjúsága

Mi a szomjúság? Őszinte vágy a mély, belső megelégedettségre.

Ján 7:37-38

Arra lettünk teremtve, hogy Istennel őszinte és zavartalan, az emberekkel, pedig harmonikus kapcsolatunk legyen. Az Édenben az első emberpár megelégedett volt, csészéjük *tele volt* Istennel és egymással való kapcsolatukban.

Amikor a bűn felütötte fejét minden megváltozott és csak Isten áldozatok árán történt közbeavatkozása adta vissza reményünket a helyreállásra.

Jer 2:13

A repedt kutak is tudják tárolni egy darabig a vizet... de *mivel ez a szomj végső soron csak Istenben található teljes megelégedést*, ismét ránk tör, és kétségbeesetten fogunk hozzá új kutak, források felkutatásához, hogy csillapítsuk azt.

Vagy, hogy oltuk kínzó szomjunkat, megkeményítjük a szívünket, elfojtjuk a vágyat. Jel 3:17

A szomjúságot nem kell szégyellnünk, Isten adta, hogy ezáltal Tőle függjünk és rá, illetve arra hagyatkozzunk, amit ő ad. A baj ott van, ha megengedjük, hogy ez a szomjúság Istentől távol, álforrásokhoz hajtson bennünket, nem pedig őfelé.

1Móz 1:27-28 arra utal, hogy Isten arra teremtette az embert, hogy vele legyen kapcsolatban, ami **két fő területen** nyilvánul meg:

1. Kapcsolat másokkal
2. Jelentős szerep a teremtett világban, értelmes munkát végezni

Mivel erre teremtettünk ezeken a területeken éljük át leginkább a szomjúságot is. Ádám esetében tövis és bogáncs nehezítette a föld megművelését, Éva számára, pedig legközelebbi kapcsolatai – gyermekei és férje – a csalódás és fájdalom forrásai lettek. **Mind a férfi, mind a nő a értelmes élet hozzá legközelebb eső területén tapasztal erős ellenállást és szomjúságot.**

A kapcsolatok terén átélt szomj: Isten biztosította a Krisztus testén belüli jelentőségteljes és egymást építő kapcsolatok lehetőségét. Jézus bensőséges kapcsolatot kínál saját magával.

Az értelmes élet terén átélt szomj: Isten belénk ültette a kreativitás, az alkotás iránti vágyat. Az Ő dicsősége, ha használjuk. Bármilyen munkát is végzünk, tegyük Isten dicsőségére.

Mint hívők, akik felismerjük és gyakoroljuk lelki ajándékainkat, egymást építjük és maradandó gyümölcsöt termünk Isten országa számára. Jézus arra hív el, hogy hatással legyünk másokra.

Bár a férfi és a nő egyenértékű, más a rendeltetésük, különböznek némely sajátságos területen, melyek Isten természetét egymástól eltérően tükrözik. **A férfiak arra rendeltettek, hogy Isten kezdeményező szeretetteljes erejét tükrözzék vissza, a nők pedig, hogy Isten gondoskodó, ösztönző bátorítását ábrázolják ki.**

A nőknek velük született adottsága van a **gondoskodásra** és környezetük jólétén való fáradozásra (család, barátok, társadalom). A nőknek fontosabbak **a kapcsolatok**, mint a feladatok, míg a **férfiaknak** inkább a **munkájuk** áll figyelmük középpontjában. Más szóval: nő számára fontosabbak a neki lényeges kapcsolatok, illetve szerettei jóléte, mint bármely feladat önmagában, míg a férfiak jobban célorientáltak, s inkább munkájuk által akarnak hatni világukra.

A nők természetüknél fogva a hatásokra reagálnak, s ez csodálatosan illeszkedik a férfiak kezdeményező adottságaihoz. *A férfiak arra rendeltettek, hogy környezetükben mozgást, változást kezdeményezzenek erővel és bátorsággal, a nők, pedig befogadnak és a lehetőségekkel élnek.*

Isten terve a házasságra

A házasság kölcsönös szolgálat:

vágyakozni, nem követelni

Ha a férj azt érzi, hogy a felesége mélységesen tiszteli, a feleség pedig, hogy férje valóban, biztonságot nyújtóan szereti, akkor motivációt kap arra, hogy fejlődjön és Istenre hagyatkozó kapcsolatuk bőségéből adnak egymásnak.

Sátán hamisítványa

A házasság kölcsönös manipulációra épül:

adok, hogy kapjak, követelőzés és önzés

A tisztelet vagy szeretet megkövetelése a másiktól arra sarkall bennünket, hogy azért adjunk a másoknak, hogy valamit cserébe visszakapjunk.

Ez tehát nem szabadon, Istenre hagyatkozva történik.

Kapcsolataimban mi a fontos számomra, hogy mások mit tehetnek értem, vagy hogy én legyek áldás számukra és szeressem őket? Ha arra használok embereket, vagy azért végzek el bizonyos feladatokat, hogy engem „feltöltsenek”, akkor nem szeretem Istent teljes szívvel, és a felebarátom sem mint magamat. Azonban, **ha úgy döntök, hogy Isten Lelkére támaszkodom akkor szabad vagyok arra, hogy másokat szeressek, függetlenül attól, hogyan viszonyulnak hozzám.**

Jézus az Atyával való kapcsolatától függött. Nem volt számára kérdéses saját identitása. Teljesen szabad volt arra, hogy Magáról megfedkezve másokért éljen. Ján 13:3-5 Fil 2:2

Jogos a szomjúságunk

Ahhoz, hogy növekedjünk Krisztusban, késznek kell lennünk elismerni és átérezni jogos szomjúságunkat ahelyett, hogy felszínes módon állnánk hozzá. Meg kell tanulnunk, hogy az egyetlen igazi forráshoz, Istenhez menjünk és elfogadjuk azt, amit Ő jónak lát.

Az igazi megelégedettséget az jellemzi, hogy mindig készek vagyunk a jóra vágyani, anélkül, hogy megkövetelnénk: ez mindig úgy történjen, ahogyan és amikor mi akarjuk. Ezzel együtt jár az is, hogy tudjuk, hogyan imádkozzunk. Nincs megígérve, hogy Isten vigasztalása teljesen kiküszöböli a fájdalmat, csak az, hogy olyan békességet kapunk, mely a fájdalmak között is megmarad.

NAGYCSÜTÖRTÖK

Máté 26,27-28 „Az én vérem az Új szövetségnek a vére!”

Mi az Ószövetség?

Az ószövetséget Isten csak egy néppel kötötte. A kiválasztott néppel Mózes idejében. A mózesi szövetség a törvény szövetsége. Írásban rögzített, látható. Ezt cselekedni kellett! Be kellett tartani! Nem tudták! Csak megszegni, vétkezni, ezért büntetés, ítélet, halál várt rájuk. Félelem és rettegés az Istentől. A próféták új szövetséget jövendöltek. Szívükbe írom, nem két kőtáblára. Az ószövetség ezért előre tekint az újra. Mikor szűnt meg az ószövetség? Nagycsütörtök este az új szövetség megalapításával és Nagypénteken, amikor a nép elpusztította a Messiást.

Mi az Újszövetség?

Az újszövetséget Jézusban minden néppel kötötte az Isten. Jézus a Tízparancsot két parancsba foglalta össze: Isten és emberszeretet. Ezt már lehet érteni. Nincs határa, se pogány se idegen, se ellenség. Hittel, a Szentlélek támogatásával be lehet tölteni. Szeretjük az Atyát és nem félünk Tőle. Közbenjáró, Jézus. Az újszövetség visszatekint az óra.

Szabóné Király Éva

IDŐKÖZI GONDNOKVÁLASZTÁS A NAGYTEMPLOMI GYÜLEKEZETBEN

Kovács László Ernő gyülekezetünk gondnoka március hónapban előzetes jelzése szerint lemondott gondnoki tisztéről. Már a megválasztásánál jelezte, hogy 2-3 évig tudja még vállalni a tisztséget. Hálás szívvel köszönjük meg eddigi munkáját, Isten áldását kérjük további nyugdíjas éveire, munkájára, bölcsességére továbbra is számítunk gyülekezeti életünkben.

Kovács László Ernő a Cegléd-Nagytemplomi Református egyházközségnek 23 éven keresztül volt gondnoka. Építésmérnökként elévülhetetlen érdemeket szerzett egyházunk és városunk legkiemelkedőbb épületének, a Református Nagytemplomnak a rendszerváltás utáni években elkezdett felújításában. A kommunizmus fél évszázada alatt meglehetősen leromlott állapotba került egyedülálló református templom az ő munkájának, és elkötelezettségének köszönhetően csodálható meg most jelenlegi felújított formájában.

Az időközi gondnokválasztás lebonyolítását követően május 11-én a vasárnapi Istentisztelet keretében adja át tisztségét utódjának ünnepé-

lyes keretek között.

A presbitérium a március 26-i gyűlésén a választási bizottsághoz érkezett ajánlások, és megkérdések után a választási bizottság betérjesztésére **Györe Sándor** presbitert szavazta jelöltnek a gondnoki tisztre. A gondnokválasztás időpontját **április 27-i** vasárnapra tűzte ki. Felkérte a választási bizottságot a választás lebonyolítására.

A választási bizottság: Vuksitz Sándor, Lévainé Nádházi Éva, Szentgyörgyi Gergely, Hánka Levente.

Györe Sándor presbiter testvérünk az alábbi sorokkal köszönti gyülekezeti tag testvéreinket röviden.

1950. augusztus 4-én Tápiószelén születtem, itt kereszteltek meg. Nagyszüleim és szüleim református szellemiségét örököltem. Nyolc éves koromtól élek Cegléden. Itt érettségiztem, majd Szegeden történelem-ének szakos tanári diplomát szereztem. Feleségem gimnáziumi tanár, én jelenleg nyugdíjas tanár vagyok. Három felnőtt leányunk van, két unokánk, nemsokára várjuk a harmadikat.

1999-ben konfirmáltam, majd presbiterré választottak. Jelenleg a harmadik ciklusomat töltöm. A Nagytemplom Forrás Kórusát vezényelem. Komoly megtiszteltetés számomra a gondnoki jelölés. Továbbra is szívesen veszek részt a gyülekezet presbitériumának munkájában megválasztásom esetén a gyülekezet gondnokaként.

Testvéri üdvözléssel,

Györe Sándor

„Mert akik jól szolgálnak, azok szép tisztességet szereznek maguknak, és nagy bátorságot nyernek a Jézus Krisztusba vetett hit hirdetésére.”

1Timóteus 3,13

KRISZTUS ÁTOKKÁ LETT ÉRTÜNK

Az első ember bűnbe esése az egész emberiségre átkot hozott. Isten szent Isten, ezért a bűn felett kimondta az átkot. De Isten szeretet is, és ezért az átok feloldásáról is gondoskodott. Ez az ígélet felcsillan már az átok elhangzása alkalmával. 1Mózes1:15.: „az asszony magva (Krisztus) a kígyó fejére tapos, a kígyó magva pedig annak sarkát mardossa majd”.

Az átok a maga idejében elvételét az útból! El is vette az Úr Jézus Krisztus, aki a törvénynek tökéletesen eleget tett a maga személyében, amint meg van írva: „Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká lévén érettünk” Galata 3:13. Az átok így hangzott Ádám felett: „Átkozott legyen a Föld temiattad, tövist és bogáncskórót teremjen neked, arcod verejtékével edd a te kenyeredet, míg visszatérsz a földbe, mert por vagy és ismét porrá leszel” 1 Mózes3:17-19. Isten szentsége kimondta az átkot, és ennek három jele volt: a veríték, a tövis és a halál. Amikor az isteni szeretet eltávolította, feloldotta az átkot, Krisztus magára vállalta az átok három jelét: „verítéke olyan lett, mint a földre hulló vércseppek” Lukács.22:44, „fejére tövisből font koszorút tettek” Márk15:17, „Megérkeztek a helyre, melyet Kópnya hegyének hívnak, ott megfeszítették Őt” Lukács 23:33. Milyen nagyon szeret téged Isten!

Engedd, hogy megszabadítson a bűntől és annak minden átkától!

EVANGÉLIUMI BESZÉLŐ KÉPEK c. könyvből szemlélzte: **Szabóné Király Éva.**

UTÓREZGÉS

Le Sacre du Printemps

Az „Áldozat” nélkül nem megy...

A híres orosz zeneszerző, Igor Sztravinszkij 1913-ban komponált kísérezőzenét a fenti címen, a szintén jó nevű Gyagilev Balett számára. A „Tavaszi áldozat” című táncjáték bemutatója Párizsban volt – mondhatni értő fülek előtt –, és bizony alaposan felkavarta a zenei állóvizet, hiszen ez a mű már a tipikus XX. századi zenét képviselte – mind harmóniavilágában, mind pedig ritmikájában. Aki már hallotta, tudja, hogy ez nem az a muzsika, amit a suszterinasok már a premier másnapján az utcán füttyölnek – hogy finom legyenek... Mindazonáltal a mű sodró lendülete és a valós vagy elképzelt ősi orosz profán, sőt pogány világ ígézete szinte mindenkit magával ragad.

Mert a Húsvét ilyen. Ilyen itt, a Kárpát-medencében is. Igen, keresztyén ünnepeink szinte mindegyikéhez kapcsolódnak bizonyos „pogány” elemek, de a legtöbb talán mégiscsak a Húsvéthoz. Tojás, nyúl, bárány – termékenység, szaporaság, áldozat(!)... Gondoljunk csak bele! Ezek az értékek már a Krisztus előtt élt embernek is fontosak voltak, de hitünk szerint épp az Ember Fia és az Ő Áldozata által magasztosultak föl s váltak egyértelművé!

Az „Áldozat” nélkül valóban nem megy, és ezen a tavaszon talán épp ezért érezhetjük magunkat kissé furcsán... Hogy miért is?

Talán azért, mert az idei tél valahogy elmaradt. Jó-jó, volt egy rövidebb időszak, amikor mínusz 10 fok alá süllyedt a hőmérséklet, és némi havat is lapátolhattunk, de ennél már 10-12 éves gyerekek is láttak keményebb zimankót, nem beszélve a „nagy öregek” által sokszor elmesélt réges-régi „igazi” nagy telekről... Mintha elmaradt volna az „Áldozat”, s a tavaszt – csak úgy – ajándékba kaptuk volna...

Tudjuk, persze, hogy annyi, de annyi mindent kapunk „ajándékba” az Úrtól, de keresztyénként nem szabad megfeledkeznünk az „Áldozat” fontosságáról, és *azt* a maga helyén kell kezelnünk!

Mert az „Áldozat” nem *csak* „ár” – a Kegyelem vagy a Szeretet ára –, hiszen a Kegyelem és a Szeretet az Isten *ingyen* való ajándéka. Nem *úgy* „ár”, ahogy ára van 30 deka parizernek, egy mobiltelefonnak vagy egy rózsadombi villának – ha kifizeted, megkapod –; ez nem egy automatikus folyamat...

Az „Áldozat”-nak *legbelül* kell megszületnie – függetlenül attól, hogy azt épp kérte-e az Isten, vagy sem. Mondhatnánk úgy is, hogy az „Áldozat” tulajdonképpen a *mi* ingyen való ajándékunk Istennek – s ahogy Ő, úgy mi sem kérünk érte cserébe semmit... Hozzuk hát meg eme tél nélküli tavaszban is a magunk „Tavaszi áldozatát”, hogy nyitott szívvel fogadhassuk az Isten Áldozatát és a Feltámadás adta Reménységet!

Szatmári Gábor

Legyen az ünnep csendes, mint a szíved dobbanása.
Legyen békés, mint a hó hullása.
Legyen szép, mint a gyertya ragyogása, és legyen vidám, mint a gyermek kacagása.
Áldott békés Húsvéti Ünnepeket!

Menyhárt Mátyásné Juliska néni

Petőfi Sándor: JÖVENDÖLÉS

Beküldte Juliska néni

„Mondád, anyám, hogy álmainkat
Éjente festi égi kéz;
Az álom ablak, melyen által
Lelkünk szeme jövőbe néz.

Lantot ragadt az ifjú karja,
Lantjának adta érzetét,
S dalszárnyon a lángérmények
Madárként szálltak szerteszét.

Ott fekszik o halálos ágyon,
Sok szenvedésnek gyermeke,
S hallá, mit a szülő bús ajka
Kínjának hangján rebege:

Anyám, álmodtam én is egyet,
Nem fejtenéd meg, mit jelent?
Szárnyim növének, s átröpültem
A levegőt, a végtelent.”

Égig röpült a bűvös ének,
Lehozta a hír csillagát,
És a költőnek, sugarából
Font homlokára koronát.

‘Halál, ne vidd el őt karomból,
Ne vidd korán el a fiút;
Soká ígerte őt éltetni
Az ég... vagy álmunk is hazud?...’

‘Fiacskám, lelkem drága napja,
Napomnak fénye! örvendezz;
Hosszúra nyújtja élted isten,
Álmodnak boldog titka ez.’ -

De méreg a dal édes méze;
S mit a költő a lantnak ad,
Szívének mindenik virága,
Éltéből egy-egy drága nap.

„Anyám, az álmok nem hazud-
nak;
Takarjon bár a szemfödél:
Dicső neve költő-fiadnak.
Anyám, soká, örökön él.”

És nőtt a gyermek, lángra lob-
bant
Meleg keblén az ifjúkor,
S a dal malasztos enyh a szívnek,
Midőn hullámozó vére forr.

Pokollá lett az érzelemláng,
És ó a lángban martalék;
A földön őt az életfának
Csak egy kis ága tartja még.

*Kecskemét, 1843. március 5-e
előtt*

A reggeli áhítatok MINDEN HÉTKÖZNAPON, ½ 9-től az Ifjúsági teremben.

Keresztyén Kurzus 1. Jelenkezés a Hivatalban. Keresztyén Kurzus 2. (Kedd Esti Biblia óra)

BABA-MAMA klub csütörtökönként de. 10 órától, az Ifjúsági teremben.

KONFIRMÁCIÓ Szombaton de. 10 órától 1. évf. 11 órától 2. évf.

IFI szombatonként 17 órától a Gyülekezeti Ház Kistermében.

Vasárnap délelőtti Istentisztelet 10 órakor a Nagytemplomban.

Vasárnapi Iskolai szolgálat istentiszteleti idő alatt kicsiknek, nagyoknak.

A Sztárai kórus próbái hétfőn 17 órától a bazársorban.

A Forrás Énekkar csütörtökönként 18 órától próbál a Gyülekezeti házban

CSALÁDOS ELŐADÁS minden hónap harmadik szerdáján 18 órától a Gyülekezeti Házban.

HIVATALI ÓRÁK: Hétfő-Péntek 9⁰⁰-12⁰⁰

FORRÁS

A Cegléd Nagytemplomi Reformátusok
HÍRLEVELE

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Hanka Levente lelkipásztor

Felelős kiadó: Kovács László Ernő gondnok

T:(53)-311-340;

Web: <http://cegled.nagytemplom.hu>

ceglednagytemplom.ref@gmail.com

Nyomdai kivitelezés: Cegléd-Nagytemplomi

Református Egyházközség

Megjelenik kéthavonta; terjeszti a Presbitérium